

geefs. Hierna worden door mij inlichtingen aan de Maatschappij gevraagd, doch ik krijg geen antwoord.

In de polis van patiënte staat:

Artikel 5. De verzekerde heeft recht op vergoeding, indien opneming in een Ziekenhuis in Nederland plaats vindt, op *medisch advies*, (door den internist afgegeven ! K.) echter minstens twee maanden na dagtekening van de kwitantie over den eersten termijn. (Patiënte is sinds 5 jaar verzekerd ! K.)

Artikel 11 van de voorwaarden bepaalt, dat:

Door den directeur der Mij. wordt het recht op vergoeding beoordeeld. Eventuele geschillen worden door den Raad van commissarissen beslecht. (Naam van commissarissen niet op de polis vermeld ! K.)

Ik meen, dat aan deze simpele vermelding geen toevoeging noodig is.

Heeft iemand ervaring over deze Maatschappij?

„Precautia” lijkt mij wel noodzakelijk, alvorens met deze Maatschappij in relatie te treden.

Amersfoort, 12 April 1931.

M. KAMERLING.

VOORBIJGAANDE HEMIPLEGIEËN.

Onder den titel „Vorbijgaande hemiplegieën bij jeugdige Europeanen te Weltevreden,” komt in het nummer van 4 April een artikel voor van prof. VAN WULFFTEN PALTHE, waarin zijn hooggeleerde tot de conclusie komt, dat er herseninsulten voorkomen, die niet door bloeding of verweeking veroorzaakt worden, maar door voorbijgaande circulatiestoornissen.

Naar aanleiding hiervan het volgende geval: Voor een paar jaar werd ik geroepen bij een patiënt, die leed aan schrompelnier. Bloeddruk 250 maximum, 150 minimum. Het hart was flink hypertrophisch. Het ureumgehalte van het bloed, dat in het Acad. Ziekenhuis te Groningen bepaald was, was te hoog. De man was op een zekeren morgen wakker geworden en bemerkte toen tot zijn schrik, dat zijn rechter zijde geheel verlamd was. Bij mijn komst was patiënt goed compos mentis, doch hij kon zijn rechter arm noch zijn rechter been bewegen. Er was rechtszijdige hemiplegie, die zich deels ook op den facialis uitstrekte, waarvan het onderste deel paretisch was. De peesreflexen waren rechts verhoogd, de buikreflex rechts afwezig, de reflex van BABINSKI rechts positief. Kortom het beeld van een apoplexie. Het lag voor de hand deze paralyse op rekening van een bloeduitstorting in de hersenen te stellen. Tot mijn verbazing was echter van de geheele verlamming den volgenden dag niets meer over; de peesreflexen waren normaal, de reflex van BABINSKI verdwenen en ook de buikreflex weer aanwezig.

De zieke was intusschen ook al opgestaan. Hoewel ik nooit eerder een dergelijk snel verdwijnende paralyse had gezien, heb ik dit geval toch ook nooit anders kunnen verklaren, dan door tijdelijken vaatspasmus ontstaan te zijn.

Nieuw Weerdinge, 8 April 1931.

J. BEERTA.